

[Egen Jensen.]

vogne indtil 3 t pålægges en afgift på 40 pct. af vognens værdi ekskl. afgift. Dette er en nedsættelse i forhold til gældende regler, som betyder 2.000-3.000 kr. nedsættelse for varevogne mellem 2 og 3 t og 500 kr. for de meget små varevogne. Hidtil har man måttet betale halv personvognsafgift, som tilmed er progressiv.

For at undgå den forvridning, der har fundet sted, siden de nugældende regler trådte i kraft, foreslås det, at varevogne fra 3 t til 4 t pålægges en afgift på 4.000 kr., så det ikke mere er så tillokkende at købe større vogne, end man egentlig har brug for. De nugældende regler har f. eks. betydet, at en forhandler i provinsen har måttet se sit varevognssalg reduceret fra 60 til 10, og det har for vedkommende forhandler betydet en nedsættelse af bruttofortjenesten på ca. 100.000 kr. Det er jo katastrofalt, og det skyldes altså de regler, man gennemførte i sin tid.

Når vi ikke er standset ved 3.500 kg, som er grænsen for almindeligt kørekørt, skyldes det, at man har villet imødegå tendensen til at gøre vognen afgiftsfri ved bare at lægge 50 eller 100 kg mere på vognens vægt.

Vi kan altså anbefale dette ændringsforslag, selv om vi beklager, at det nu er nødvendigt at lægge yderligere afgift på for at rette fejltagelsen op.

Nu står vi så midt i problemet med de køretøjer, der i tillid til gældende lovgivning er på lager, og dem, der, for disse drøftelser startede, er bestilt hjem udefra. Her må vel også findes en løsning af hensyn til forhandlerne.

Endelig er der problemet med de såkaldte papegøjepladevogne og retten til at sætte sideruder i dem. Ved første behandling sagde jeg på mit partis vegne, at vi måtte se at få en løsning på dette problem, men at det ikke kunne være rimeligt af hensyn til andre, der har måttet betale fuld afgift, at give tilladelse til isætning af sideruder, og denne opfattelse har jeg stadig væk. Men vi er altså positive med hensyn til at finde en løsning på dette problem. Jeg sagde endvidere, at vi var parat til at se bort fra afgift af vogne af en vis kortere alder, og at det for os ikke var et spørgsmål om afgiftens størrelse, men nærmere om princippet. Man har sagt, at indførelsen af en sådan ret for

de såkaldte papegøjepladevogne burde ske af færdselssikkerhedsgrunde. I udvalget har vi spurgt FDM og andre, og vi har ikke fået dokumenteret, at disse papegøjepladevogne var mere impliceret i uheld end andre vogn typer, så det kan vi vel lade ligge.

Tilbage står så, at vi skal se at få „udryd det“ disse vogne med begrænsede rettigheder. Det var jo VK-regeringen, der fik gennemført denne ordning i 1951, så også denne fejltagelse skal vi altså til at rette for finansministeren. Fra 1. januar 1970 kunne sådanne vogntyper ikke mere indregistreres som hidtil, men der er stadig vogne tilbage, som kun er ca. 1½ år gamle, og regeringspartierne foreslår altså nu, at der fra 1. juni 1971 gives tilladelse til isætning af sideruder uden afgift. Man forærer altså en værdiforøgelse til disse ejere på andres bekostning. Af betænkningen fremgår det, at socialdemokratiet og SF mener, at ejere af papegøjepladevogne ikke ubetinget bør have ret til uden afgift at indrette vognene med sideruder. Det kunne så udledes heraf, at vi ville stemme imod ændringsforslaget. Vi har dog ikke stillet noget ændringsforslag, som ville være et paradeforslag, og på trods af betæneligheder og på trods af principielle indvendinger vil vi stemme for ændringsforslaget om, at papegøjepladevognene skal have ret til at isætte sideruder gratis fra 1. juni 1971. Men man skal bare ikke lade sig forlede til at tro, at man dermed har klaret alle problemer, også færdselssikkerhedsmæssige, for det er nemlig en frivillig ordning, og vi vil i mange år fremover stadig væk have papegøjepladevognene kørende. Der vil være mange papegøjepladevogne, som simpelt hen er indrettet på en sådan måde, at man ikke uden meget stor bekostning kan isætte sideruder, men nu er der altså skabt adgang for dem, der gerne vil have det gjort.

De øvrige ændringsforslag kan vi også tiltræde, ligesom vi kan anbefale lovforslagets overgang til tredje behandling med den bemærkning, at lovforslaget går til fornyet udvalgsbehandling.

Endelig er der stillet et ændringsforslag af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen om ophævelse af den kreditordning, som er almindelig inden for hele afgiftslovgivningen. Jeg må sige på nuværende tidspunkt, at vi har slet ikke haft mulighed for at se på det i